

Gülemiyorum

– Durak YİĞİT · 20 Ağustos 2012

Yükseldi dertlerim aştı boyumu
Bu ne iştir ya rab bilemiyorum
Dostum sandıklarım kazdı kuyumu
Ağlarım halime gülemiyorum

Yurdumdan evimden ayırdı kader
Yaralı gönlümden gitmiyor keder
Çaresiz kalışım belimi büker
Şaşkınlım kendime gelemiyorum

Bağrım da yaralar sızdı derine
Gönül hasret kaldı sevdiklerine
Hayat zor gurbetin gariblerine
Her zaman karalar bürünüyorum

Bitti ümitlerim tükendi erken
Candan oldum canım deyip severken
Kaderde nasibim ayrılık varken
Halden bilir bir dost bulamıyorum

Yeter gurbet elden çektiğim yeter
Yıkık gönül evim baykuşlar öter
Perişan hallerim oldum bin beter
Eğriyi doğruyu seçemiyorum

Bulunmaz derdimin yoktur çaresi
Düşünce duyulmaz garibin sesi
TANRIM kullarının etme kölesi
Kapı kapı gezip sürünüyorum

Der DURAK'ım artık burdan gitmeli
Çektiğimiz çile gayri bitmeli
Zikkim olsun para pulu nitmeli ?
Bi-çareyim burda gülemiyorum

Durak YİĞİT
Gönüllerin Şairi
KOCAELİ